

AMB ELS BRAÇOS OBERTS

Benvolgudes, benvolguts,
Quan llegiu aquesta carta, serem en ple procés, inicial, de la campanya de col·legiació extraordinària que hem aconseguit quatre col·legis professionals; el de Periodistes, el de l'Audiovisual, el de Publicitat i Relacions Públiques, i el de Disseny Gràfic, que un bon dia ens vam unir per poder donar oportunitat a moltes persones que feia que temps que ens ho demanaven, i que per raons diverses en cada cas, no podíem atendre. Els Estatuts no ho permetien. No es podien col·legiar.

Des d'aquí vull transmetre, una vegada més, el meu agraïment al conseller de justícia Germà Gordó i als professionals del seu departament, especialment la Direcció General d'Entitats Jurídiques que, allà on tothom hi veia problemes, van fer dos exercicis poc sovintejats: escoltar i negociar. Agraïment també a tots els partits polítics que seguint la màxima d'aplicar el sentit comú, van aprovar per unanimitat la nostra petició al Parlament. Vull recordar, que els quatre col·legis que ho demanaven som tots de col·legiació voluntària. No obligatòria.

Els requisits per poder col·legiar-se, si ho voleu, els teniu al web, no m'hi estendré. Però sí que voldria, des d'aquí, deixar molt clar que aquesta situació extraordinària no s'ha buscat per anar contra

"LA CAMpanyA DE COL·LEGIACIó EXTRAORDINÀRIA AMPLIARÀ EL GRUP DE PERSONES QUE LLUITEM PER UNA INFORMACIó DIGNA, RIGOROSA I VERAÇ"

ningú, no vol fagocitar cap col·lectiu. Només vol donar oportunitat a les persones que ho vulguin, si compleixen els requisits específics, de formar part d'un grup, ja ampli, de persones que ens unim per lluitar en defensa del dret a una informació digna, rigorosa i veraç.

Foto: Sergio Ruiz

Persones que aposten per la dignificació d'una professió en hores baixes i en canvi constant. I que volen aportar el seu gra de sorra. A tots els que ja s'esperen, que en són uns quants, us donem la benvinguda amb els braços oberts. Els mateixos braços que hem obert als més de 225 col·legiats que, sense encara haver tancat l'any, ja s'han sumat a la nostra organització. Molt especialment els vull esmentar avui i aquí perquè la majoria són joves que necessiten del mestratge que la resta, ja més granats, els podem fer. I per tot allò que ells ens poden ensenyar de la seva visió d'aquest ofici en què han decidit arriscar-se. Gràcies per la confiança.

El número que teniu entre les mans, com sempre, conté reportatges i articles d'interès màxim. No deixeu d'aturar-vos en el necessari record a James Foley. I preneu-vos una estona per meditar com els mitjans acabem sovint sent una fira de mostres d'organitzacions, com l'Estat Islàmic, profunds coneixedors de les nostres rutines productives. I això els permet d'estendre els missatges de l'horror de manera viral. Pensem-hi. Ser els notaris de la història, com se'ns anomena, no vol dir ser simples registradors del que passa. Al contrari. Hem de tenir un paper actiu en transformar la societat en la qual vivim i a la qual servim.

I al reportatge "Reporteres en peu de guerra" recreu-vos en la història de quines eren les estratègies de les primeres dones periodistes enviades a zones en conflicte. Les tàctiques emprades per aconseguir un pass de premsa oficial i poder arribar a la primera línia de foc. Admiració màxima. Bona lectura.

Ben cordialment,

Neus Bonet Bagant

Degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya

degana@periodistes.org